

Ἐπὶ τοῦ Γαβριήλ ἀνηγέρθη ὁ ἐπ' ὀνόματι τῆς Μεταμορφώσεως ναὸς τῶν ἐν Καλκούτῃ γραικῶν ὀρθοδόξων¹²⁴², συγχρόνως δ' αὐτῶ ὁ ἐν Βιέννῃ ναὸς τοῦ ἁγίου Γεωργίου τῶν ὀρθοδόξων¹²⁴³, καὶ ὁ τῆς ἐν Τεργέστη ὁμογενοῦς κοινότητος ἐπ' ὀνόματι τῆς Ἁγίας Τριάδος καὶ τοῦ ἁγίου Νικολάου¹²⁴⁴.

Κατὰ τοὺς χρόνους ἔτι τούτους τὸ Ἅγιον Ὄρος (ἀπὸ τριακονταετίας σχεδὸν) ἐταράττετο διὰ τὰς ἔριδας περὶ κολύβων καὶ μνημοσύνων· θῦμα τούτων πεσὼν ὁ πολὺς Ἀθανάσιος ἱερομόναχος ὁ Πάριος, ὡς ἀθετῶν τὰ ἐν κυριακῇ τελούμενα μνημόσυνα, ἠθωώθη τῷ 1781 ὑπὸ τοῦ πατριάρχου Γαβριήλ¹²⁴⁵.

1785—1789.

231. ΠΡΟΚΟΠΙΟΣ,

ὁ μητροπολίτης Σμύρνης ἐκλεγείσθαι τῇ 29 Ἰουνίου 1785, διώκησε τὴν Ἐκκλησίαν μέχρι τῆς 30 Ἀπριλίου 1789, ὅτε ἐπαύθη, καὶ ἐξωρίσθη εἰς τὴν ἐν Ἀγίῳ Ὄρει μονὴν τῆς Λαύρας. Πελοποννήσιος τὴν πατρίδα, ἐχειροτονήθη μητροπολίτης Γάνου καὶ Χώρας τὸν ὀκτώβριον τοῦ 1749, διαδεξάμενος τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ θανόντα, κατὰ

1242. Ἡλ. Τανταλίδου Ἰνδικὴ ἀλληλογραφία, σελ. ι'.

1243. Καισαροβασιλικὸν προνόμιον χαρισθὲν παρὰ τοῦ κραταιοτάτου Καίσαρος τῶν Ῥωμίων Ἰωσήφ τοῦ Δευτέρου εἰς τοὺς ἐν τῇ καθεδρατικῇ πόλει Βιέννῃ πραγματευομένους μὴ Οὐνίτας Ῥωμαίους, τοὺς ὑποκειμένους τῆς ὀθωμανικῆς ἐξουσίας, διὰ τὴν ἐκκλησίαν, ἣν γουν καπέλλαν τοῦ ἁγίου Γεωργίου, ὅπου εὑρίσκεται εἰς τὸ Στάυερ Χόφ· ἐν Βιέννῃ, αψπγ'.

1244. Διαταγαὶ καὶ συμφωνητικαὶ ἐρροθεσίαι τῆς ἡμῶν ἐκκλησίας ἐν Τριέστι κτλ. Ἐνστήρσιν· 1784.

1245. Ἀθανασίου Παρίου Ἀντίπαπας κτλ. 1785, σελ. 187—188.

